

на сражението. Но повечето отъ писателитѣ се съгласяватъ, че царь Поръ нмаше растъ четири лакти и една педа, бѣше още снаженъ и доста тежъкъ, и поради това бѣдѣше на слонъ съразмеренъ съ тѣлослужението му, макаръ че слонътъ, бѣше единъ отъ най голѣмитѣ. А онова животно въ врѣме на сражение чоказа чудесенъ разумъ и грижа за царь Пора; защото догдѣто царьтъ бѣше здравъ до тогазъ слонътъ се въспротивеше съ гнѣвъ противъ враговетѣ и ги отблжкваше. Но щомъ усети че царьтъ се умори вече отъ многото стрѣли и наранвания, тогазъ като се уплаши да не би да падни царьтъ, та коленичи кротко на земята, и съ мучуната си като зимаше всякое едно отъ копията, ги счуиваше отъ телото си. А когато Александръ бѣше хваналъ царь Пора, и попита какъ напримеръ да употрѣби слонътъ, тогазъ Поръ му отговори тѣй: „Царски.“ Пакъ го попита Александръ да не би има нѣщо друго да кажи; но Поръ отговори. „Всичкитѣ нѣща се заключаватъ въ думата царски.“ Тогазъ Александръ не само че го остави да владѣе на ония страни надъ които царуваше нареченъ сатрапъ, но му приложи още и други страни като съкруши автономцитѣ, които обѣмаха до петнадесетъ народи, петъ хиляди израздни градове, а много-численни села. А Филиппа единъ отъ неговитѣ приятели установи го надъ една област, която бѣше три пѣти по-голѣма отъ оная на Пора.

§ 61. Прочее, малко подиръ сражението, ко-